

ἢ μιᾶς ὥρας, κατεστάθη (τέλος) μικρὸς πόλεμος. Οἱ Τούρκοι ἐξήλθον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν μάνδραν. Αὐξανόμενος ὁ ἀκροβολισμὸς, ἔλαβον μέρος καὶ μερικοὶ (ἰδιοκοί μας) Ἀξιωματικοί, καὶ οὕτως κατέβηκαν ἕως 1,500 Ἑλληγες εἰς τὸ στάδιον. Εἶδαμεν καὶ δύο σημαίας. Ἀπορούσαμεν διὰ τοῦτο τὸ κίνημα, διότι καμμίαν εἰδησιν ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν δὲν εἶχαμεν (περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ του).

Βλέπομεν τὰς (Ἑλληνικάς) σημαίας ἀναπεπταμένας καὶ τοὺς σημαιοφόρους ὀρμούντας πρὸς τὴν μάνδραν ὁμοῦ μὲ τὸ στράτευμα. Οἱ ἀκροβολιζόμενοι Τούρκοι ἐτραβήχθησαν ἐντὸς (τῆς μάνδρας), καὶ ἐνῶ ἐπλησίασαν οἱ ἐδικοί μας ἕως 30 βήματα, καὶ (ἰδοῦ) ἄρχισαν οἱ Τούρκοι μὲ σφοδρὸν πῦρ νὰ τοὺς κτυποῦν ἀπὸ τὴν μάνδραν· ἐκθεμένοι οὗτοι εἰς τὴν πεδιάδα, χωρὶς καμμίαν προφύλαξιν ἢ πέτραν, ἄρχισαν νὰ πληγώνωνται ἐπαισθητῶς, καὶ νὰ ἀποσύρωνται. Ἰδόντες τοὺς οἱ Τούρκοι ὑποχωροῦντας, ἐξέρχονται καὶ τοὺς βάζουν ἐμπρὸς διώκοντάς τους. Βλέποντας τοῦτο ὁ στρατὸς τοῦ Φαληρέως, ἐπῆρεν μέρος (εἰς τὴν μάχην) ἔλος, καὶ ὤρμησεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Ὁ ἀκροβολισμὸς (οὕτω) κατεστάθη (ἀληθῆς) πόλεμος.

Ἀκούσας ὁ Καραϊσκάκης τοῦτο ἀπὸ τὴν σκηπὴν— ἡ θέσις (ἐκεῖθεν) δὲν ἐφαίνετο, ὥστε νὰ τὸν πληροφορήσουν— τὸ πῦρ αὐξάνειν διὰ νὰ μὴ φοβηθῆ τὸ στράτευμα, ἀπὸ καμμίαν (ἐξαφνικὴν) ἤτταν, καὶ τρομάξῃ— καὶ δὲν κινήθῃ διὰ τὸ διωρισμένον σχέδιον— καθὼς ἦτον ἀσθενῆς (1863), ζητεῖ τὸ ἄλογόν του, [καὶ] ἀρπάξει τὸ γιταγαῖνι τοῦ Γιαννάκη Λογοθέτου ἀπὸ τὴν μέσσην (του), ὅστις ἔτυχε ἐκεῖ, καὶ τρέχει νὰ ἰδῇ τί τρέχει. Παρήγγειλεν δὲ τὸν Χ' Μιχάλην νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μὲ τὸ ἵππικὸν ἀμέσως.

Ἐνῶ ὁ Ἀρχηγὸς ἔτρεχε ἐκεῖ, ὁ Κιουταχῆς, ἀκούγων καὶ τοῦτος αὐξανόμενον τὸν πόλεμον πρὸ μιστῆς ὥρας, (τὸν) εἶδαμεν (ἡμεῖς ἐκ τῆς θέσεώς μας) ὅτι μὲ τὴν μεγαλυτέραν ταχύτητα διεύθυνεν ἔλον τὸ ἵππικόν, ἕως 1,500, καὶ ἕως 2,000 πεζοὺς ἐρχόμενοι πρὸς τὴν ἐμπόλεμον θέσιν, ἀπὸ τὰ Πατίσια. Φθάνοντας ὁ Καραϊσκάκης ἵππεύς,

—Ὁ Ἀρχηγὸς ἦλθεν!

φωνάζει ὁ στρατὸς, καὶ ἐκινήθη ἔλος πλέον εἰς τὴν πεδιάδα, ἔδιωξαν τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐξελθόντας (ἀπὸ τὴν μάνδραν). Ἐφῆσεν τὸ ἵππικὸν τοῦ Κιουταχῆ· ἐσυναθροίσθη καὶ τὸ ἐδικόν μας περὶ τὸν Ἀρχηγόν· ἄρχισεν ὁ πόλεμος νὰ γίνεσθαι πεισματώδης καὶ ἐπίσημος. Προχωρεῖ ὁ Ἀρχηγὸς μὲ τὸ ἵππικόν μας, βοηθούμενον ἀπὸ τὸ πεζικόν, διαδραίνει ἀναμεταξὺ τοῦ ὀχυρώματος τοῦ Γκέντζιαγα καὶ ἐνδὸς ἄλλου ἔπαιον οἱ Τούρκοι εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κηφισοῦ, πλησίον— καὶ ἦσαν κ' ἐκεῖ ἕως 500— καὶ διώκει τὸ ἵππικόν τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ καὶ εἰς τὴν διώξιν των ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, καὶ εἰς τὰς (διαφόρους) ἐξελίξεις τοῦ (Ἑλληνικοῦ) ἵππικοῦ (1864), ἐπληρώθη ἐν τῇ μέσῳ των) ὁ Ἀρχηγός, κατὰ 4 μ. μ., (ἢ 10 ὥρας) (τουρκιστί), σχεδὸν τὸ δειλιμόν, ὅστις καταβάς [κάτωθεν] τοῦ ἵππου του, ἀμέσως συνήλθεν, καὶ ἵππεύσας (πά-

1) Τῶν Ἑλλήνων ἱππέων.

